

Fill Your Own Cup 5786

Fall Series – Session Four – Arguing with God, Finding Ourselves

1) Professor Elie Wiesel, Words from a Witness, p. 48

One day a Tzadik came to Sodom; He knew what Sodom was, so he came to save it from sin, from destruction. He preached to the people. "Please do not be murderers, do not be thieves. Do not be silent and do not be indifferent." He went on preaching day after day, maybe even picketing. But no one listened. He was not discouraged. He went on preaching for years. Finally someone asked him, "Rabbi, why do you do that? Don't you see it is no use?" He said, "I know it is of no use, but I must. And I will tell you why: in the beginning I thought I had to protest and to shout in order to change them. I have given up this hope. Now I know I must picket and scream and shout so that they should not change me".

2) Genesis 18:16 - 33

16) The men set out from there and looked down toward Sodom, Abraham walking with them to see them off.

17) *Now the LORD had said, "Shall I hide from Abraham what I am about to do,*

18) *since Abraham is to become a great and populous nation and all the nations of the earth are to bless themselves by him?*

19) For I have singled him out, that he may instruct his children and his posterity to keep the way of the LORD by doing what is just and right, in order that the LORD may bring about for Abraham what God has promised him."

20) Then the LORD said, "The outrage of Sodom and Gomorrah is so great, and their sin so grave!

21) I will go down to see whether they have acted altogether according to the outcry that has reached Me; if not, I will take note."

22) The men went on from there to Sodom, while Abraham remained standing before the LORD.

23) Abraham came forward and said, "Will You sweep away the innocent along with the guilty?

24) What if there should be fifty innocent within the city; will You then wipe out the place and not forgive it for the sake of the innocent fifty who are in it?

25) *Far be it from You to do such a thing, to bring death upon the innocent as well as the guilty, so that innocent and guilty fare alike. Far be it from You! Shall not the Judge of all the earth act justly?"*

26) And the LORD answered, "If I find within the city of Sodom fifty innocent ones, I will forgive the whole place for their sake."

27) Abraham spoke up, saying, "Here I venture to speak to my Lord, I who am but dust and ashes:

28) What if the fifty innocents should lack five? Will You destroy the whole city for want of the five?" And God answered, "I will not destroy if I find forty-five there." 29) But he spoke to God again, and said, "What if forty should be found there?" And God answered, "I will not do it, for the sake of the forty."

בראשית יח:טו-לג

וַיָּקֻמוּ מִשְׁחָם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ עַל-פְּנֵי סֹדֶם
וְאַבְרָהָם הֵלֵךְ עִמָּם לְשַׁלְחָם:

**יִזְוֶהוּ אִמְרָה הַמִּכְסָּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר
אֲנִי עֹשֶׂה:**

**יֵחַ וְאַבְרָהָם הָיוּ יְהִיָּה לְגוֹי גָּדוֹל וְעַצוֹם
וְנִבְרָכוּ בּוֹ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ:**

יֵט כִּי יִדְעֹתֶיךָ לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוָה אֶת-בְּנָיו וְאֶת-
בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דְרָךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הִבִּיא יְהוָה עַל-אַבְרָהָם אֶת
אֲשֶׁר-דִּבֶּר עֲלָיו:

כּ וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעֲקַת סֹדֶם וְעֹמֶרָה כִּי-רַבָּה
וַחֲטֹאתָם כִּי כָבְדָה מְאֹד:

כֹּא אֲרָדָה-נָא וְאַרְאֶה הַפְּצַעֲקֹתָה הַבָּאָה אֵלַי
עָשׂוּ וְכָלָה וְאִם-לֹא אֲדַעָה:

כב וַיִּפְּנוּ מִשְׁחָם הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ סֹדֶמָה
וְאַבְרָהָם עֹדְנֹה עִמָּד לִפְנֵי יְהוָה:

כג וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הָאֵף תִּסְפָּה צְדִיק
עִם-רָשָׁע:

כד אֲוִלִי יֵשׁ חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר
הָאֵף תִּסְפָּה וְלֹא-תִשָּׂא לְמִקְוֶם לְמַעַן
חַמְשִׁים הַצְדִּיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְיָה:

**כֹּה חִלְלָה לָךְ מַעֲשֵׂת / כְּדָבָר הַזֶּה לְהַמִּית
צְדִיק עִם-רָשָׁע וְהִיָּה כְצִדִּיק כְּרָשָׁע חִלְלָה
לָךְ הַשִּׁפְט כָּל-הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט:**

כו וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם-אֶמְצָא בְּסֹדֶם חַמְשִׁים
צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׁאֲתִי לְכָל-הַמָּקוֹם

בְּעֹבוֹרָם:

כז וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא הוֹאֲלֹתִי
לְדַבֵּר אֶל-אֲדֹנָי וְאֲנִי עֹפֵר וְאֹפֵר:

כח אֲוִלִי יִחְסְרוּן חַמְשִׁים הַצְדִּיקִים חַמְשָׁה
הַתְּשֻׁחִית בְּחַמְשָׁה אֶת-כָּל-הָעִיר וַיֹּאמֶר **לֹא
אֲשִׁית** אִם-אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וְחַמְשָׁה:

כט וַיִּסָּף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲוִלִי מִצָּאוֹן
שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר **לֹא אַעֲשֶׂה** בְּעֹבוֹר
הָאַרְבָּעִים:

30) And he said, "Let not my Lord be angry if I go on: What if thirty should be found there?" And God answered, "**I will not do it** if I find thirty there."
31) And he said, "I venture again to speak to my Lord: What if twenty should be found there?" And God answered, "**I will not destroy** for the sake of the twenty."
32) And he said, "Let not my Lord be angry if I speak but this last time: What if ten should be found there?" And God answered, "**I will not destroy** for the sake of the ten."
33) When the LORD had finished speaking to Abraham, God parted; and Abraham returned to his place.

ל וַיֹּאמֶר אֶל־נָא יְיָ אֱלֹהֵי יִצְחָק לֹא אֶעֱשֶׂה אִם־
אֶמְצָא שָׁם שְׁלִשִּׁים:
לֹא וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא הוֹאֲלֹתִי לְדָבָר אֶל־אֲדֹנִי
אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם עֲשָׂרִים וַיֹּאמֶר **לֹא אֲשַׁחֵת**
בְּעִבּוֹר הָעֲשָׂרִים:
לֹב וַיֹּאמֶר אֶל־נָא יְיָ אֱלֹהֵי יִצְחָק אֲבִי
הַפֶּעַם אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר **לֹא אֲשַׁחֵת**
בְּעִבּוֹר הָעֲשָׂרָה:
לֹג וַיֵּלֶךְ יְהוָה כְּאִשֶּׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֶל־אַבְרָהָם
וַאֲבָרָהָם שָׁב לְמִקְמוֹ:

3) Midrash Rabbah Genesis 49:9

R. Levi commented: *Shall not the judge of all the earth act justly?* (Genesis 18:25)
[Abraham said:] If You desire the world to endure, there can be no *Din* (strict judgment), while if You desire *Din* the world cannot endure, yet You would hold the cord by both ends, desiring both the world and absolute judgment! **Unless You let go a little, the world cannot endure!**
Said the Holy Blessed One to Abraham: 'You have loved righteousness' (Psalms 45:8): you have loved to justify My creatures; 'and hated wickedness': you have refused to condemn them. 'Therefore God, your God, has anointed you with the oil of gladness above your fellows.'
From Noah to you there were ten generations, and out of all of them I you are the only one I spoke to as it says "And The LORD said to Abram, 'Lech Lecha - Go forth'"

בראשית רבה מט:ט
אמר רבי לוי (בראשית יח, כה): *הַשֹּׁפֵט כָּל הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט*,
אם עולם אתה מבקש אין דין, ואם דין אתה מבקש לית עולם, את תפיס חבלא בתרין ראשין, בעי עלמא ובעי דינא,
אם לית את מותר צבחר, לית עלמא יכיל קאים. אמר לו הקדוש ברוך הוא אברהם (תהלים מה, ח): *אהבת צדק ותשנא רשע*, אהבת לצדק את ברייתי, ותשנא רשע, מאנת לחיבון, (תהלים מה, ח): *על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחברך*, מהו מחברך, מנח ועד אצלך עשרה דורות ומכלם לא דברתי עם אחד מהם אלא עמר (בראשית יב, א): *ויאמר ה' אל אברם לך לך*.

4) The Righteous with the Wicked, Rabbi Avital Hochstein,

<https://www.hadar.org/torah-tefillah/resources/righteous-wicked>

What all of Avraham's arguments share is that their focus is not Sodom—it is God. Avraham turns the spotlight on God's decision, God's conduct, and their consequences. In a sense, Avraham asks God to turn God's gaze inward—to look at Himself—and, in doing so, to see that there is reason to reconsider Sodom's fate.

Avraham is, in effect, asking God: Do You wish to govern Your world in such a way that the righteous perish with the wicked, rendering free will and moral choice meaningless? Do You want to allow wickedness and the wicked to dictate Your actions? Do You wish to act out of anger—a force that blinds from seeing justice? Do You wish to remain a neutral judge, or to engage in the world and tip the scales toward the righteous?

Avraham's essential demand is that, when faced with evil, we must not forget to turn the spotlight on ourselves—lest we allow wickedness and the wicked to dictate our behavior. His fourfold call, then, is this: in the face of great evil, search for the good that surely exists, do not let anger rule, do not let wickedness define your actions, and have the courage to draw near—to join with the righteous who are surely there.

5) Rabbi Samson Raphael Hirsch, Genesis 18:28 - 33

In any case, Abraham was granted, by God's grace, understanding of the ways of divine providence; and his descendants were also privileged to know and recognize the duty and importance of the minority within the majority. They are destined to wander as a minority among all nations for thousands of years. And even among themselves, many times—in the past and also in the present—the good was the lot of only a minority.

Even if there had been only ten righteous people in Sodom and Gomorrah, God would not have despaired of the wicked and sinners. Out of hope for a better future, God would have spared the entire community for the sake of that future. ***But where God does not lose hope, a person must also muster courage and remain confident, doing their part to stand in the breach for the ultimate victory of good—even if they are but a single individual standing against an entire wayward generation; even if victory can only be expected in the distant future, long after they have passed away.***

This entire dialogue, if it can be called that, between Abraham and the Judge of all the earth—in which a creature of dust dares to address God, relying on the sense of justice in his heart, and receives God's agreement—is a faithful guarantee of the divinity of the voice within us that seeks justice. Even though we are but dust and ashes—a human's origin is dust and their end is dust—not everything within us is dust and ashes. In this body, formed from dust and ashes, lives a spark of the Creator of the universe, and an echo of God's spirit. ***Humanity, justice, and all the spiritual and moral virtues of the human race received their eternal validation from that divine echo in the human heart, and they are assured and stand above all the "dust and ashes" doctrines of physicality.***

רש"י הירש בראשית יח:כח-לג

מכל מקום לאברהם ניתנה, בחסדי ה', הבנה בדרכי ההשגחה האלקית; וצאצאיו זכו אף הם לדעת ולהכיר את חובתו וחשיבותו של המיעוט בתוך הרוב. עתידים הם לנדוד כמיעוט בין כל העמים במשך אלפי שנים. ואף בקרבם, הרבה פעמים – בעבר וגם בהווה – היה הטוב נחלת המיעוט בלבד.

גם אם היו נמצאים רק עשרה צדיקים בסדום ועמורה, לא היה הקב"ה מתייאש מהרשעים והחוטאים. ומתוך תקווה לעתיד טוב יותר, היה חס על כל הציבור למען אותו עתיד. אולם במקום שהקב"ה אינו מאבד תקווה, גם האדם חייב לאזור אומץ ולהשאר בטוח בעצמו, תוך שהוא עושה את חלקו לעמוד בפרץ למען הנצחון הסופי של הטוב; אף אם אינו אלא יחיד בודד העומד מול דור שלם סורר; ואפילו אם ניתן לצפות לנצחון רק בעתיד הרחוק, זמן רב לאחר שיילך לעולמו.

כל הדורשיח הזה, אם ניתן לכנותו כך, בין אברהם לבין שופט כל הארץ – בו מעיז יצור עפר לפנות אל ה', על סמך חוש הצדק שבלבו, וזוכה להסכמת ה' – הוא ערובה נאמנה לאלקיות הקול שבקרבנו המבקש אחר הצדק. אף שאין אנו אלא עפר ואפר – אדם יסודו מעפר וסופו לעפר – לא כל הנמצא בנו הוא עפר ואפר. בגוף זה, הנוצר מעפר ואפר, חי ניצוץ של בורא העולמים, ובת קול מרוחו. האנושיות והצדק וכל הסגולות הרוחניות והמוסריות של המין האנושי, קיבלו את אישורן הנצחי מאותה בת קול אלקית בלב האדם, והן מובטחות ועומדות מעל לכל תורות העפר והאפר של החמרנות

6) Genesis 19:27 – 29

27) Next morning, Abraham hurried to the place where he had stood before God. 28) and, looking down toward Sodom and Gomorrah and all the land of the Plain, he saw the smoke of the land rising like the smoke of a kiln. 29) Thus it was that, when God destroyed the cities of the Plain and annihilated the cities where Lot dwelt, God was mindful of Abraham and removed Lot from the midst of the upheaval.

בראשית יט:כז - כט

וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בִּבְקָר אֱלֹהֵימָקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם אֶת־יְהוָה: וַיִּשְׁקֹף עַל־פְּנֵי סֹדֹם וְעַמּוֹרָה וְעַל־כָּל־פְּנֵי אֶרֶץ הַכְּפָר וַיֵּרָא וְהִנֵּה עָלָה קִיטָר הָאֶרֶץ כְּקִיטָר הַכְּבָשָׁן: וַיְהִי בִשְׁחַת אֱלֹהִים אֶת־עָרֵי הַכְּפָר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת־לוֹט מִתּוֹךְ הַהֶפְלָה בְּהַפֹּךְ אֶת־הָעָרִים אֲשֶׁר־יָשָׁב בָּהֶן לֹט:

7) Babylonian Talmud Tractate Berachot 26a

It was taught in a *baraita* in accordance with the opinion of Rabbi Yossi, son of Rabbi Ḥanina: Abraham instituted the morning prayer, as it is stated when Abraham came to look out over Sodom the day after he had prayed on its behalf: ***"And Abraham rose early in the morning to the place where he had stood before the Lord"*** (Genesis 19:27), and from the context as well as the language utilized in the verse, the verb standing means prayer, as this

תלמוד בבלי מסכת ברכות

כז.

תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא אברהם תקן תפלת שחרית שנאמר וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם ואין עמידה אלא תפלה שנאמר ויעמד פינחס ויפלל

language is used to describe Pinhas' prayer after the plague, as it is stated:
"And Pinhas **stood up** and prayed and the plague ended" ([Psalms 106:30](#)).